

Ventiil ei vaheta Volgat mersu vastu (4)

28.10.2004 00:01

Eno-Gerrit Link, Reporter

 Juba viieteistkümnendat aastat ajab Ventiil igal õhtul oma valgele Volgale hääled sisse ja kihutab mõneteist kilomeetri kauguselt Arest Pärnusse.

Aastas kerib sõiduriista spidomeeter kodu ja linna vahet mõõtes 10 000 kilomeetrit edasi, sellele lisanduvad tõised sõidud.

Töö ongi põhjus, miks Ventiil öisesse Pärnusse satub. Ta on nimelt taksojuht. Kui veel täpsem olla: linna ainukese Volga-takso sohver.

Põline autojuht

Passi järgi pole Ventiil muidugi mingi Ventiil, vaid hoopis Peeter Saar. Lõbus hüüdnimi on mehele külge jäänud koolipõlvest, kui militsionäärid ta masinal ulja sõidu eest karistuseks kummid tühjaks lasid.

"Oma tutvuskond ütleb ikka Peeter, aga suurem osa inimesi teab mind Ventiilina. See on nii külge jäänud, ega sealt enam välja tule," seletab 48aastane Peeter "Ventiil" Saar üle 30 aasta tagasi saadud nime lugu. Ega nimi meest riku.

Nimedega on Ventiilil rohkemgi õnneks läinud. Nõukaaja lõpul, kui tekkisid esimesed kooperatiivid, sattus mees tööle firmasse nimega Kapo. Sellest ajast ongi ta vahelduva eduga taksot sõitnud.

Enne seda sõitis Ventiil *rekka*'ga. Nüüd, taksorooli keerates, ei taha ta suure masina peale tagasiminekest mõeldagi. "Ma olen suure autoga sõitnud 18 aastat ja sellega ennast nii ära tapnud, et ükski vägi ei aja enam sinna, võib-olla ainult häda sunnil läheks," sülitab Ventiil tuld ja tõrva. "Mul vanust juba nii palju, et suure autoga sõitmine sellise raha eest..." viskab ta mõtte õhku rippuma. "Raske töö, ületunnid, kaardid sõidetakse lõhki. Ülemusi huvitab, et koorem oleks õigeaks ajaks kohal. Taksoga tulen tööle, millal tahan!"

"Millal tahan" tähendab öötööd, õhtul kaheksast hommikul kuueni. Päeval Ventiil magab. Mehe enda jutu järgi kümme-kaksteist tundi. Mis mujal maailmas sünnib, saab ta teada õhtul auto armatuurlaual väikesest telekast ja raadiouudistest, kohalike elust räägivad öösel kliendid.

Taksojuhi töö ei ole just meelakkumine. Eriti üksikuritaja ehk FIEna, kellele dispetsherpunkti "kiisud" sõitasoovijate tellimusi ei jaga.

Pärnus, kus tegutseb umbes sada kaheksakümmend taksot, ei saa Ventiil oma Volgaga ühegi firma egiidi all sõita. "Volgat lihtsalt ei võeta ühegi firma alla, kuna ta on Vene auto," valgustab sohver. "Ega ma niiväga firma alla tükigi. Seal peab korrapäraselt valveid tegema, ja mulle selline asi ei meeldi. Mul on oma kliendid olemas. Mulle käib nii kah."

Volgast ei loobu Ventiil juba põhimõtte pärast. Vanasti oli Volga ainus automark, millega taksot sõideti. Nii nagu Londonis sõidavad taksot ainult legendaarsed mustad autod, sobib siinsetesse oludesse vana kooli Volga.

"Volga on tugev auto. Kui ta laguneks, ei sõidaks ma temaga," jääb Ventiil oma valikule truuks.

Praegune sõiduriist on tubli teismeline, kuueteistaastane. Nii eaka auto kohta juba vanagi, Volga kohta isegi uunikum, sest ega seda marki autosid linnatännavail eriti palju liigu.

Ventiil ei tee oma sõiduki vanusest suurt numbrit, sest masin on "lollikindel", palju juppe ei nõua ja putitamisega saab samuti ise kas või tee ääres hakkama.

Valge Volgaga sõidab Ventiil viiendat aastat, enne seda oli tal samasugune auto kirsipunast värvi, aga sellega juhtus Tallinna maanteel avarii ja sõiduriistast ei saanud elulooma. "Olin just teise Volga ostnud, see kuluski kohe *kak raz* ära," jutustab Ventiil.

Üksjagu peavalu auto värvivahetus siiski tekitas: senised kliendid ei tundnud taksot enam ära. "Päris tükk aega põdesin seda värvivahetust. See oli täitsa häving," meenutab Pärnu ainuke Volga-taksojuht raskeid aegu. "Vanad kliendid vaatasid taksopeatuse üle ja istusid esimesse taksosse. "

Üksiküritajana nullist alustada on Ventiili jutu järgi väga raske. "Siis on ainult nii palju sõitjaid, kui kuursaali eest saad. Esmaspäeval-teisipäeval on seal ainult kümme inimest. Siis ei pruugi ühtegi otsa olla, juhuse värk, kui keegi linna peal käe püsti ajab," räägib Ventiil.

Marki ei vaheta

Tühjaläinud öid tuleb Ventiilil siiski harva ette, sest nostalgia ja automargi tõttu valivad sõitasaovijad taksorivist välja tema Volga. "Ega Volgaga mujal sõita saa, viimane Volga-takso sõitis Pärnus ringi neli või viis aastat tagasi," teab Ventiil oma trumpe. "Üks Volga-takso oli Hiiumaal, kuid seegi ei sõida vist juba kolm aastat."

Kord Tallinnas ööklubi juures Pärnust kohale sõidutatud kliente oodates voorinud Ventiili auto juurde ridamisi inimesi, kes just Volgaga sõita soovisid, kuid ta pidi kõigile ära ütleva. "Ühed lubasid isegi tiksuva arve kinni maksta, et sõitu teha," jutustab Volga-takso viimane mohikaanlane.

Üks kliente pidas vajalikuks 2000 krooni eest Volga endale Läti kuurorti Jurmalasse tellida, et sellega koju sõita.

Pärnus armastavat Volgat soomlased. Ilmselt seetõttu, et Soomeski kunagi Volgadega taksot sõideti.

Hiljuti pakuti Ventiilile soodsalt müüa S-klassi Mercedest, kuid väikese mõtlemise järel ütles Volga-fänn Saksa autole ei. "Mul ei ole vaja paarsada tonni maksvat vanarauda, et öösel võõraid inimesi sõidutada. Mul on oma firmamärk," seletab Ventiil. "Kui Pärnus konverentsid on, ütlevad pika mantli mehed ka: vaata, et sa Volgat ringi ei vaheta! Jää oma liistude juurde!"

Volga-takso Pärnust kadumist niipea karta ei ole. Juhuks, kui senine masin ära väsib, ootab Ventiilil kodus garaazhis peaaegu tuttuus Volga.

http://www.parnupostimees.ee/021104/esileht/artiklid/10051371_1.php